

Eucharistija

Žmonės, krikšto iškelti į karališkosios kunigystės garbę, o Sutvirtinimu tapę dar panašesni į Kristų eucharistiniu būdu draugia su visa bendruomene dalyvauja paties Viešpaties Jėzaus aukoje. Šventojoje Eucharistijoje sutelktas visas dvasinis Bažnyčios gėris – pats Kristus, mūsų Velykų avinėlis.

Eucharistinę auką aukoja pats Kristus, amžinasis Vyriausiasis Naujosios Sandoros Kunigas, veikdamas per Jam patarnaujančius kunigus. Taipogi pats Kristus, realiai čia esantis duonos ir vyno pavidalais, yra eucharistinės aukos atnaša. Kas nori priimti Kristų eucharistinėje komunijoje, turi būti malonės būklėje. Jei kas jaučiasi sunkiai nusidėjęs, negali priimti Eucharistijos, pirmiau nugavęs atleidimo Atgailos sakramentu.

Švenčiant Eucharistiją, visuomet skelbiamas Dievo žodis: dėkojama Dievui Tėvui už visas Jo geradarybes, ypač už tai, kad mums dovanuoja savo Sūnų; konsekruojami duona ir vynas; dalyvaujama liturginiame pokylyje, priimant Viešpaties Kūną ir Kraują tie visi elementai yra vienas ir tas pats kulto veiksmas.

Esminiai Eucharistijos sakramento ženklai yra kvietinė duona ir vynuogių vynas, kuriems šaukiamasi Šventosios Dvasios palaiminimo, o kunigas taria konsekracijos žodžius, Jėzaus pasakytus Paskutinės vakarienės metu: „Tai yra mano Kūnas, kuris už jus atiduodamas, (...) Tai yra taurė (...) mano Kraujo...“

Išeidamas iš šio pasaulio pas Tėvą, Kristus mums paliko Eucharistiją. Dalyvavimas Šventojoje Aukoje mūsų širdį padaro panašią į Jo širdį, palaiko mūsų jėgas šio gyvenimo kelionėje, žadina ilgėtis amžinojo gyvenimo ir jau dabar vienija su Dangaus Bažnyčia, su Švenčiausiąja Mergele Marija ir visais šventaisiais.

(Pagal Katalikų Bažnyčios Katekizmą)

Eucharistija yra „viso krikščioniško gyvenimo versmė ir viršūnė“. „Visi kiti sakramentai, kaip ir visos bažnytinės tarnystės bei apaštalavimo darbai, yra susiję su šventąja Eucharistija ir į ją nukreipti. Juk šventojoje Eucharistijoje sutelktas visas dvasinis Bažnyčios gėris – pats Kristus, mūsų Velykų Avinėlis“ (*Katalikų Bažnyčios Katekizmas*, 1324).

Kam teikiamas Eucharistijos sakramentas?

Eucharistijos sakramentas Šv. Mišių metu teikiamas kiekvienam pakrikštytajam, pakankamai protiškai subrendusiam ir žinančiam pagrindines katalikų tikėjimo tiesas tikinčiajam, esančiam malonės būklėje, t. y. neturinčiam sunkių nuodėmių.

Sekmadienio Eucharistija patvirtina visą krikščionio gyvenimą. Todėl tikintieji privalo sekmadieniais ir švenčių dienomis dalyvauti Šv. Mišiose, nebent tam sutrukdytų svarbi priežastis (pvz.: liga, kūdikio ar neįgalaus žmogaus priežiūra). Dalyvavimo Šv. Mišiose įsakymą įvykdo tas, kas šventės dieną (arba jos išvakarėse) dalyvauja švenčiameje Eucharistijoje. Bažnyčia tikintiesiems labai pataria priimti Šv. Komuniją kiekvieną kartą, kai tik jie dalyvauja Eucharistijos šventime. Bažnyčia moko, jog visi pakrikštytieji, esantys malonės būklėje, gali vertai priimti Eucharistiją.